

Nerede bir yoldaş varsa,
Türkiye Komünist Partisi
oradadır!

Ateşle Oyun

İşbirlikçi oligarşik İktidar çıldırmaşçasına, burnunun önünü göremeyecek şekilde bir panik havasına girdi. Bu panik havası iktidarı her türlü kötülüğü ve intikam eylemlerini gerçekleştirebilecek ruh haline soktu. Bu ruh hali yanlış anlaşılmalı. Panikte olmaları, onlara ölüme yaklaşan insanın soğukkanlılığı ile hareket etme tarzını içselleştiriyor. Onun için soğukkanlı, intikamcı, acımasız bir tarza büründüler.

Seçimlerde her ne pahasına olursa olsun çizdikleri politikanın gerçekleşmesi için her yolu deneyecekler. Anayasa değişikliği yapabilecek, kendi anladıkları anlamda bir başkanlık sistemi getirecekleri çoğunluğu elde etmek için sonuna dek ölümü mücadele edecekler. HDP'ye karşı provokasyonlar geliştirmek, seçim kampanyası sürecinde HDP'nin seçim mitinglerine saldırmak, binalarını kundaklamak, adaylara yönelik suikast gerçekleştirme ihtimali dahil bütün terörist yöntemlere baş vurma ihtimalleri yüksek.

Diğer yandan, Gerilla'yı provoke etmek ve çatışmaların içine çekmek için Kürdistan'da provokasyonlarını artıracaklar. Kürt illerinde oy oranlarını etkilemek için iki milyona yaklaşan Suriyeli savaş göçmenini seçmen kütüklerine kaydettirdiler. Özellikle, Urfa, Mardin, Antep, Mersin, Adana gibi mücadelenin kafa kafaya yürüyeceği illerde Suriyeli göçmenleri değerlendirecekler. Oy sandıklarında, sayımlarda hilelere baş vuracaklar. Sadece ülkede değil, yurtdışı oylarını, taşınması sırasında başka çuvallarla değiştirmeye çalışacaklar. Suriyeli göçmenlerden bir buçuk milyona yakın, yurt dışı oylarından bir milyona yakın, toplam iki buçuk milyon oyu hileyle kendi lehlerine çevirmeyi hedeflediklerini biliyoruz.

Burjuva Devlet, AKP'si ile, TSK'sı ile, MİT'i ile, Kontr-Gerilla'sı ile, asker-sivil bir bütün olarak işçi sınıfına, devrimci - demokratik güçlere, ulusal kurtuluş ve özgürlük hareketine karşıdır. Bu karşıtlık sadece sözde değil, sınıf savaşımının bütün sahalarında pratikte uygulamaya geçmiştir. Ancak, ateşle oynuyorlar, dikkatli olmalarını öneririz. Barış, Demokrasi, Özgürlük ve Sosyalizm Güçleri kış uykusunda değildir ve elleri ağaçlardan armut toplamıyor.

1 Mayıs Bildirisi

**İşçiler, Emekçiler, Köylüler, Aydınlar, Kadınlar, Gençler, Emekçi Halk Çocuğu Askerler, Öğrenciler;
Türkiye Komünist Partisi
Sizlere Sesleniyor...Kulak Verin!**

Türkiye 1 Mayıs 2015'i olağanüstü koşullarda karşılıyor. Ülke bir yol ayrımında. Ya, sınıf savaşımında demokratikleşme yönünde bir yükselme eğrisi, ya da egemen sınıfların baskı, terör ve savaş politikasının kurumsallaşması. Bu yol ayrımında yolumuzu belirlemek kendi ellerimizdedir.

İktidar, yıllardır işçi ve emekçileri ezerek, sömürerek, dolandırarak bugünlere geldi. Başta Cumhurbaşkanı olmak üzere AKP kurmaylarının, en tepeden en alt parti teşkilatına kadar çaldıkları, çırptıkları, yağmaladıkları tüm paralar, işçi ve emekçilerin, yoksulların paralarıdır. Doğrudan rüşvet ve hırsızlık yoluyla cebimizden aldıklarının dışında, temel tüketim maddelerine ve enerjide uyguladıkları dolaylı vergiler ile saltanatlıklarını işçi, emekçi, ezilen ve yoksullar üzerinden finanse ettiler. Yoksul, ezilen ve dar gelirlielerin rızklarını ceplerinden aldılar, yediklerini kursaklarına girmeden götürdüler.

İktidar, bu soygunu halkların manevi değerlerini sömürerek gerçekleştirdi. Türk milliyetçiliği ve kutsal İslam dini adına, kahramanlık şiirleri ve kutsal fetvalar ile ezilenleri, yoksulları, sömürülenleri bin kat daha fazla sömürdüler. Kendi anlayışları temelinde bu yaptıkları, "vatan hainliğidir ve günahıdır, haramdır". Onlar her gün dillerinden düşürmedikleri milli ve dinsel hassasiyetler temelinde nitelersek, "cehennem ateşinde yanacak" unsurlardır. Orduyu da "peygamber ocağı" olarak niteleyip kendi amaçları temelinde kullanmaktadırlar. İşçi, emekçi halkların yoksul çocukları, kendi sınıflarının, halklarının üzerine sürülmekte, telef edilmektedirler. Bugüne kadar, burjuva partilerinden yöneticilerin, işveren konumunda olan sermayedarların çocuklarının, polis veya askerde çatışarak öldüğüne şahit olunmamıştır.

İktidar, içerde ekonomik sorunların ağırlığı altında ezilen işçi sınıfı ve emekçi halkların direnişini engellemek için, grevleri yasaklıyor, erteliyor, yeni faşizan iç güvenlik yasaları çıkarıyor. Kürt halkının, adil, demokratik ve barışçıl istemlerini, eşit haklı yurttaşlar olarak toplumda yerlerini almak için verdikleri mücadeleyi, kan ile terör ile bastırıyor. Dışarıda, daha önce Libya'da, Mısır'da, Irak'ta, şimdi ise Suriye'de savaş kışkırtıcılığı yapıyor, masum halkları din ve mezhep savaşları temelinde kışkırtıyor ve aslanan sınıfsal intikamcılık mücadelesini canice yürütüyor. Gençlerimizi Suriye'de kırdırmaya hazırlanıyor.

İşçi sınıfı, Türk, Kürt ve diğer uluslardan ezilen, sömürülen emekçi halklar, sermaye sınıfının bu gidişine dur diyor. Yaklaşan ekonomik kriz ve yıkıma karşı, mahalle, semt meclislerinde; demokratik örgütlerde; sendikalarda; siyasi partilerde; din, dil, ırk farkı olmaksızın örgütlenmesine hız veriyor. Çünkü biliyor ki; insanları birbirinden ayrı kılan, din, dil, ırk ve mezhep farkları değil, sınıfsal farklardır. Bugün bir iş veren, işçisine hakkını vermediğinde, sömürdüğünde, işten attığında, dinine, diline, ırkına, mezhebine göre karar vermiyor. Sınıfsal konumuna göre karar veriyor. Onun için işçi ve emekçilerin de bu bilinçte örgütlenmeleri ve mücadele etmeleri kadar doğal bir sonuç olamaz.

İşçi sınıfı, tüm emekçiler, ezilen ve sömürülen halklar olarak bu yıl 1 Mayıs, Birlik, Mücadele ve Dayanışma Gününde kol kola, omuz omuza, işçi ve emekçilerin hakları, Kürdistan'da barış, dış müdahalelere, işgalciliğe hayır belgileri ile alanları dolduracağız. 1977 Taksim 1 Mayıs Katliamında can veren, katledilen kardeşlerimizin, yoldaşlarımızın anısını yaşatmanın yolu, 1 Mayıs'ta milyonların istemlerini tek bir yürek, tek bir yumruk olarak haykırmamızdır.

- Yaşasın 1 Mayıs! İşçi Sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü!
- Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Dayanışması ve Birliği!
- Yaşasın, Barış, Demokrasi, Özgürlük ve Sosyalizm Mücadelemiz!
- Yaşasın Türkiye Komünist Partisi! Türk, Kürt ve Diğer Uluslardan İşçilerin Öncü Politik Örgütü!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi, 10 Nisan 2015

Zafer Günü'nün 70. Yıldönümü

o Mehmet Kadırga

İlerici insanlık, tüm dünyada, bu yıl, Sovyet Kızıl Ordusu'nun Hitler Faşizmi'ni yenmesinin yetmişinci yıl dönümünü kutluyor. Tarih olarak F.Almanya'da 8 Mayıs, Rusya Federasyonu'nda ise 9 Mayıs resmi tatil günüdür. Arada bir gün fark olması, Kızıl Ordu'nun Berlin'de Reichstag binasının burcuna kızıl Sovyet Bayrağını diktiği anın saat ve gün farkı dolayısıyla o zamanki Almanya'da 8 Mayıs, Sovyetler Birliği'nde ise 9 Mayıs tarihine tekabül etmesidir.

Federal Almanya'da bu gün çok uzun yıllar aslında zoraki kutlandı. Resmîyette adına "Zafer Günü" denmedi. "Nazizmin Yıkılış Günü" olarak adlandırıldı. Bu, bugün de böyle. Sovyetler Birliği, ve bugünkü Rusya Federasyonu'nda ise her

zaman çok önemli bir tarih olarak, "Zafer Günü" olarak kutlandı. Sovyetler Birliği'nin yıkılması bu geleneği değiştirmedir. Bugün de, 9 Mayıs, Rusya'nın en ücra köşelerinde dahi büyük bir coşku ile kutlanmaktadır. Her il ve ilçede, Sovyet döneminin sembollerinin, orak çekiçli kızıl bayrakların, Lenin ve Stalin resimlerinin taşındığı askeri törenler ile başlar kutlamalar. Kızıl Ordu emektarları (veteranlar) törenlerde, Kızıl Ordu üniformaları ile yer alır. Şehirler, rayonlar, köyler, mahalleler, trenler, tramvaylar, Stalin portreleri ve Kızıl Ordu flamaları ile süslenir. Zannedersiniz ki Sovyet döneminde yaşıyorsunuz. Resmî törenlerden sonra mahallelerde, parklarda, merkezi meydanlarda sokak şenlikleri düzenlenir ve kutlamalar gecenin geç saatlerine kadar sürer.

Federal Almanya'da zoraki kutlamalar, Parlamentoda yapılan özel bir oturum ve anıtlara konan resmi çelenk törenlerinden ibarettir. Sadece ülkenin diri güçleri, komünistler ve kısmen sosyalistler bu gün itibarı ile toplanırlar, yürüyüşler, mitingler, anma etkinlikleri düzenlerler. Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden kalma Meçhul Asker Anıtlarında, sönmeyen ateşin etrafında

toplanır, çelenk koyarlar ve saygı duruşunda bulunurlar. Berlin'de Unter den Linden Bulvarında, Meçhul Asker Anıtında uzun kuyruklar oluşur. Yine Unter den Linden Bulvarında olan eski Sovyet şimdiki Rusya Federasyonu Büyük Elçilik binasında Alman

politikacıların da katıldığı çok geniş katılımlı, büyük bir anma ve kutlama resepsiyonu gerçekleştirilir. Bugün Rusya Federasyonu Büyük Elçiliği olan tarihi devasa kompleks, bir zamanlar, tam da 8 Mayıs'ta Hitler faşizminin yenilgisinden sonra, Sovyet İşgal Bölgesi olan o zamanki Almanya'nın doğusunun ana

Karargahı idi. Bahçesinde ve girişinde halen Lenin anıtı yer almaktadır.

Demokratik Alman Cumhuriyeti yıkılmadan, 40 yıl boyunca, Zafer Günü, zafer günü olarak DAC'nin en önemli bayram günü olarak kutlanırdı. Aynen Sovyetler Birliği'nde ve bugün Rusya Federasyonunda olduğu gibi, resmi törenler ve onun ardından sokak şenlikleri

yapılır, gece fener alayları ve havai fişek gösterileri düzenlenirdi. DAC kentlerinin her birinde birden fazla bulunan Meçhul Asker Anıtlarında uzun kuyruklar oluşur, savaşta şehit düşen 60 milyon Sovyet vatandaşı ve onun dışında milyonlarca Alman Komünisti, Anti-Faşisti, Direnişçisi için saygı duruşunda bulunulurdu. Devlet Başkanı Erich Honecker yoldaş, DAC'deki Sovyet Büyük Elçisi ve Sovyet Kızıl Ordusu DAC Birlikleri Komutanları ile aynı zamanda parlamento binası olan Cumhuriyet Sarayında kutlama resepsiyonu verirdi.

Federal Alman elitlerinin Zafer Günü'nde alman komünistlerinin katkısına değinmeleri tam 40 yıl sürdü. Eski Cumhurbaşkanlarından Richard von Weizsäcker, 1985 yılında resepsiyonda yaptığı konuşmada ilk defa Alman Komünistlerinin savaşımına değindi ve yine ilk defa utanırcasına "Zafer Günü" nitelemesini kullandı. Alman komünistleri, Sovyet Kızıl Ordusu ile beraber Alman faşistlerine, Nazi ordusuna karşı savaştığı ve cephe gerisinde sabotaj, suikast ve benzeri faaliyetler geliştirdikleri, halkı anti-faşist anlamda Nazi yönetimine karşı örgütledikleri için uzun yıllar ve hatta bugün dahi "iç düşman" olarak görülürler ve nitelenirler. Onun için Federal Almanya'da Komünist olmak kolay değildir.

8 / 9 Mayıs, çok önemli tarihsel bir gündür. Komünistler, 1935 yılında toplanan, III. Enternasyonal'in VII.Kongresinde kabul edilen faşizm analizine büyük değer verirler. Bu kongrede, büyük Bulgar komünisti Georgi Dimitroff, faşizmi "Büyük sermaye ve finans sermayesinin, en gerici, en baskıcı ve en şovenist, terörist diktatörlüğü" olarak tarif etmişti. O dönemde doğu Ukrayna ve Sovyet Rusya'daki değerli yeraltı madenleri, dönemin Alman emperyalizminin, sanayii, ticaret tekellerinin ve bankalarının ağzının suyunu akıtıyordu. Seksen yıl sonra bugün de Alman Emperyalistleri tarihten ders almışa benzemiyorlar. Bugün yine, Ukrayna'ya, Kafkasya'ya, Sibirya'ya göz

Zafer Günü'nü 70. Yıldönümü... (İkinci sayfadan devam)

dikmiş vaziyetler. Federal Alman emperyalistlerinin bugün Ukrayna'da faşistlere destek vererek iktidarı devirmeleri için açtıkları desteklemeleri bunun ispatıdır. Kapitalistlerin sınıfsal karakteri o gün ne ise bugün de odur. İktidarlarını korumak ve güçlendirmek için gerektiğinde en baskıcı ve terörist yöntemlere baş vurmaktan geri durmamaktadırlar.

Hitler faşizminin, genç Sovyet İktidarına karşı sürdürdüğü 2. Dünya Savaşı sırasında, savaşın en kızgın zamanlarının birinde, faşist Alman orduları Sovyet topraklarında ilerlerken ve Moskova'yı çember altına almışken, Stalin yoldaş, Büyük Ekim Devrimi'nin 24. yıldönümü kutlamasında, Kızıl Meydan'da Lenin Mozolesinin üstünden, cepheden gelen, yaralı, yorgun Kızıl Ordu askerlerine şöyle sesleniyordu: "Alman komutanlar askerlerine şu talimatı veriyorlar; 'Kalp ve duyguya yer verme, savaşta bunlara ihtiyacın yok. İçindeki acıma duygusunu yok et. Her karşılaştığın Sovyet Rus'unu öldür, yaşlı veya kadın olması karşısında durma, küçük bir kız veya oğlan da olsa öldür. Çünkü ancak bu şekilde kendini yok olmaktan kurtaracak, kendi ailenin geleceğini kurtaracaksın ve sonsuza dek onurunu kazanacaksın.' Ancak bu savaşı biz kazanacağız. Bugün çok zor koşullar altında olsak dahi, düşman bizi her tarafımızdan kısaç altına almış olsa dahi, biz çok daha zor günler geçirdik, onları da yeneceğiz, zafer bizim olacak, Kızıl Ordumuzun olacak." Stalin yoldaşın bu konuşması, cepheden gelen Kızıl Ordu askerleri tarafından "Hurraaa, Hurraaa" naraları ile kesiliyordu. Ve gerçekten de öyle oldu. Kızıl Ordu, olamayacak olanı başardı, hem Sovyet Rusya'yı hem de faşizmin çizmeleri altında ezilen doğu Avrupa ülkelerini Alman faşizminin zulmünden kurtardı ve Hitlerin faşist iktidarına son verdi.

8 / 9 Mayıs 1945 günlerinin tarihsel önemi onun için büyüktür. Ancak bugün de kapitalistler bu yenilgiden ders almamış görünüyorlar. ABD'nin Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da girdiği maceralar. Alman emperyalistlerinin Ukrayna angajmanları. Türkiye egemenlerinin Suriye'ye karşı geliştirdikleri işgalci anlayış. Bütün bunlar sermayenin iktidarına son vermeden savaşların önüne geçilemeyeceğini bize öğretiyor.

Savaşlar, kapitalistler için sömürü olanaklarını artırmanın koşullarının yaratılması için bir araç görevi görüyor. Bu nedenle, kapitalizm içinde reformlar yolu ile sömürü ve savaşın önünü almak mümkün değildir. Sınıf savaşımını önemsemeyen, küçümseyen, "sınıf savaşımı her şeyi çözmez" anlayışı, insanlık düşmanı bir anlayıştır. Dünyadaki

temel çelişki emek ile sermaye arasındaki çelişkidir. Bu temel çelişki çözülmeden dünyada hiç bir sorun köklü olarak çözülemez. Onun için ilerici insanlık, komünistler öncülüğünde savaşı ve sömürsüz bir dünya için mücadele ediyor. Bu nedenle de komünistler bu mücadelede en önemli nitel gücü ifade ediyorlar.

Ülkemizde, 8 / 9 Mayıs bilinci maalesef yeteri kadar olgunlaşmamış vaziyettedir. II. Dünya Savaşı sonrası, Hitler faşizminin yok edilmesi ve kapitalist emperyalist sistemin büyük bir şamar yemeleri bilince çıkmamış durumdadır. Bu zaferde Sovyetler Birliği'nin tarihsel rolü, Kızıl Ordu'nun kahramanlıkları,

Stalin yoldaşın önderliği anlaşılmamaktadır. Milli Eğitimin tarih kitapları bu tarihsel gelişmeleri sadece ters yüz etmekle kalmıyor, Sovyet Kızıl Ordusunun zaferini Doğu Avrupa'nın işgali olarak nitelendiriyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bu noktada büyük görev düşüyor. Bütün olanaklar değerlendirilerek, iğneyle kuyu kazar misali, bu gerçekler, işçilere, emekçilere, gençlere, kadınlara aktarılmalıdır. Komünist eğitim açısından, sınıfsallığın önemi, ve gerektiğinde ulusal duyguların değil sınıfsal bilincin önceliği kavranmalıdır. Alman komünistleri silahlarını kendi burjuvazilerine, kendi iktidarlarına yöneltmişler ise bu onların vatan hainliklerinden değil, sınıf mücadelesinin gereklerinden kaynaklanmıştır. Bu koşullarda, "Düşman dışarıda değil içerdedir"

belgisi çok önemlidir ve her komünist tarafından kavranması gerekmektedir. Bugün Türkiye'de iktidarın Kürt halkına karşı yürüttüğü imha savaşı, Suriye'ye karşı geliştirdiği işgal planları, Rojava Kürdistanı'nı boğma ve yok etme stratejileri bu çerçevede ele alınmalıdır.

Tüm Parti Örgütü ve yoldaşlarımız, Büyük Zafer'in 70. yıl dönümünü vesile sayarak, bu yazı ile başlamak kaydıyla, gerekli literatür ile zenginleştirip, teknolojik ortamın bize sunduğu internetten videoları da görsel malzeme olarak kullanarak tek gündemli özel toplantılarda bu konuyu ele almalıdır. Ardından da daha geniş sempatican kesimler, ilerici, devrimci, demokrat unsurların katıldığı sohbet toplantıları ve küçük konferans tarzı etkinliklerle bu alanda somut adımlar atmalıdırlar. Faşizme karşı mücadelenin sınıfsal özü ve günümüzde kapitalizme karşı mücadele arasındaki bağ ön plana çıkarılmalı, savaşı ve sömürsüz bir dünya için mücadelede sınıf savaşımının, barış savaşımı ile olan kopmaz niteliksel bağı ortaya konmalıdır. Büyük Zafer'in 70. yılında geliştirilecek bu tür etkinlikler hem eğitsel hem de örgütsel görev görecekler.

Bu şekilde de Zafer Günü ülkemizde ve yurtdışı parti örgütlerimizin bulunduğu merkezlerde mütevazı bir biçimde ama layıkıyla kutlanmış olacaktır.

Soykırımın 100. Yılında: Unutmadık, Unutturmayacağız!

o Ahmet K. Bayrak

24 Nisan 1915 Osmanlı İmparatorluğu'nun en yüz karası eylemlerinden ve 20. Yüzyıl'ın ilk soykırımlarından birisi olan Asuri-Süryani ve Ermeni Soykırımının yüzüncü yıldönümüdür. Türkiye Komünist Partisi, Asuri-Süryani ve Ermeni halklarının bu acı gününde matemlerini paylaşmaktadır. Aradan ne kadar zaman geçerse geçsin, Türkiye Komünist Partisi bu büyük felaketi unutmayacak ve unutturmayacaktır. Türkiye egemenlerinin, ama aynı zamanda da Türkiye'de yaşayan Müslüman halkların tarihine bir utanç abidesi olarak kazınan, inkâr politikalarıyla, Hrant Dink'in ve er Sevan'ın katledilmesi gibi güncel cinayetlerle günümüzde de etkisini sürdüren Soykırımla yüzleşilene, failleri tarih ve insanlık önünde sorumlu tutulana ve gasp edilen tüm haklar iade edilene kadar Türkiye Komünist Partisi anma, hatırlatma ve hesap sorma görevini yerine getirecektir.

Başta Türkiye Cumhuriyeti devleti, askeri-sivil kurumları, Türkiye işçi sınıfı ve halkları, Asuri-Süryani ve Ermeni halklarına, tarihe ve geleceğe ilişkin tutum ve tavırlarını kökten değiştirmek ve Soykırım ile esaslı bir yüzleşmeyi olanaklı kılacak biçimde düzeltmek zorundadırlar. Bu zorunluluk hiç bir şekilde ihmal edilemeyecek, savsaklanamayacak, belirsiz bir geleceğe bırakılmayacak ivedi bir görevdir.

Osmanlı İmparatorluğu, 20. Yüzyıl'ın başında Avrupalı emperyalist güçlerin Afrika ve Asya'daki sömürgelerde gerçekleştirdikleri savaş ve insanlık suçlarından hiç bir şekilde geri kalmamıştır. Almanya ve Belçika emperyalizmleri sadece Güneybatı Afrika ve Kongo'da 1905 ve 1908'de 7 milyondan fazla insanı sistematik bir biçimde yok etmişlerdir. Emperyalist güçler aynı şekilde 1894-1896 yıllarında Osmanlı devletinde başlayan kitlesel katliamlara ve kanlı pogromlara sessiz kaldılar. 1894-1896 yılları arasında Sason, Trabzon, İstanbul, Eğin, Niksar, Zeytin gibi çeşitli bölgelerde yüzbinlerce Ermeni'nin katledildiği ve 1897'de Ermeni Patriğinin 50 bin yetim çocuğun listesini tuttuğu bilinmesine rağmen, sonraki yıllarda gerçekleştirilen katliamlara da sesiz kaldılar. 1889 yılında

kurulan İttihat ve Terakki çetesinin emriyle 1909'da Adana'da başlatılan kanlı pogromlarda 20 bine yakın Ermeni katledilirken, Almanya, ABD, Avusturya, Britanya, Fransa ve Rusya'ya ait savaş gemileri Kilikya kıyılarında katliamları seyretmekle yetindiler.

Nitekim Osmanlı İmparatorluğu 14 Kasım 1914'de Birinci Dünya Paylaşım Savaşına katıldığında, imparatorluk topraklarında yaşayan Ermeni nüfusun en az üçte biri yok edilmişti. Osmanlı İmparatorluğu'nun emperyalistler arası savaşta taraf olması, Çarlık Rusya'sı ile yürütülen savaşlar ve bu çerçevede gerçekleşen ayaklanmalar, Osmanlı devletinin 27 Mayıs 1915 tarihinde

çıkardığı "Tehcir Yasası" ile resmen devlet politikası haline gelen Soykırım sürecinin tetikleyicisi olmuştur. Tehcir "tedbirlerine" karşı "her türlü direnişin en sert askeri şiddetle bütünüyle imha edilmesi" emrini veren "Tehcir Yasası", sadece ordu birlikleri ve diğer güvenlik güçlerince değil, Müslüman halkın önemli bir kesiminin de katılımıyla harfiyen yerine getirilmiş, Soykırım mağdurlarının mallarına ve mülklerine el konulmuştur. Ve Talat Paşa 29 Ağustos 1915 tarihinde gönderdiği bir telgrafta "Ermeni sorunu çözülmüştür. Gereksiz vahşetler ile halkı veya hükümeti kirletmeye neden yoktur"

diyerek, Soykırımı gerçekleştirenleri koruması altına almıştır. Süreç sonunda farklı kaynaklara göre 800 bin ile 1,5 milyon civarında Asuri-Süryani ve Ermeni nüfusu devlet kararı, Müslüman halkın katılımı ve bilhassa Almanya emperyalizminin doğrudan desteği ile organize bir biçimde yok edilmiştir.

BM Soykırım tanımına kaynak olan bu iğrenç fiil, savaş suçu ve insanlığa karşı işlenen suç vasfındadır. Hiç bir gerekçe bu Soykırımı izafileştiremez. Türkiye Komünist Partisi daha kurulduğu anda Soykırımı mahkum etmiştir. Mustafa Suphi ve yoldaşlarımız burjuvazinin tehcir ve katliam politikalarını teşhir etmiş ve her türlü emperyalist, kapitalist, şovenist ve militarist politikaları reddederek, halklar arasındaki sorunların çözüm yönteminin proletarya enternasyonalizmi olduğunu ilân etmişlerdir.

Türkiye Komünist Partisi'nin bugünkü kuşakları olarak kendimizi Suphilerden, Aram Pehlivan ve Sarkis Çerkesyan gibi partimizin onca Ermeni üyesi yoldaşlarımızdan devraldığımız görevi yerine getirmekle mükellef bilmekteyiz.

Türkiye Komünist Partisi'nin bugünkü kadroları Asuri-Süryani, Ermeni ve diğer milliyetlerden halklarla önkoşulsuz bir dayanışma içerisinde Soykırımı ve Soykırımı inkâr etme suçunu lânetlemektedirler. Türkiye Komünist Partisi, Asuri-Süryani ve Ermeni Soykırımının tanınmasını, inkâr politikalarının reddedilmesini ve gasp edilen hakların Soykırım mağdurlarına geri verilmesini, gerici burjuvaziye ve yaydığı ırkçı, şoven ve milliyetçi zehre karşı, işçi sınıfı iktidarının kurulması için verdiği sınıf mücadelesinin kopmaz bir parçası olarak görmektedir. Soykırımın yüzüncü yıldönümünde kararlılıkla ilân ediyoruz: Türkiye Komünist Partisi Soykırım mağduru halkların acısını paylaşmakta, Soykırım kurbanlarının anısı önünde saygı ile eğilmektedir. Burjuvazinin böylesi bir vahşeti bir daha tekrarlamaması için canımız pahasına savaştığımız görevlerimizi yerine getireceğiz. Egemen sınıfların kulağına küpe olsun: Soykırımı unutmadık, unutturmanıza da müsaade etmeyeceğiz!